

altsaa kan sige er det egentlig foreliggende Ændringsforslag, hvortil knytte sig Underændringsforslagene Nr. 1—11. Men, som sagt, det er maaske ikke saa let overskueligt.

I det oprindelige Lovforslag var den Tanke fremme, at man i meget betydelig Grad skulde indskrænke Lokalportodistrikterne, og ingen kan bestride, at der var noget meget rationelt i dette, at saa længe en Sag, der er overladt til Postvæsenets Befordring, holder sig indenfor det Distrikt, i hvilken Sagen er indleveret, har man den lave Porto, men saa snart der bliver Tale om en Transport fra det ene Posthus til det andet, ad hvilken Vej det end sker, indtræder den forhøjede Portotakst. Men naar det indenfor Udvalget ikke har vundet Tilslutning at gaa den Vej, ligger det i den Omstændighed, at vort Land har i Forvejen en i Forhold til sin Størrelse meget høj Postporto, i alt Fald for Breve. Og vil man fastholde det Princip, som er udtrykt i Ministeriets Forslag, og som oprindelig hidrører, saa vidt jeg husker, fra Sparekommissionen, maatte man gaa til Nedsættelser af baade den lokale Porto og Stationsporto, som den Porto almindelig kaldes, der gælder for hele Landet. Men naar man ikke skal komme til helt abnorme Tal, have saadanne hensigtsmæssige Nedsættelser vist sig ved Undersøgelsen at føre til et saa stort Tab, saa vidt jeg husker 600,000 Kr. aarligt for Statskassen, at vi have maattet forlade det. Men naar man ikke har villet gaa ind paa Ministeriets Forslag om en betydelig Indskrænkning af Lokalportoomraadet, har der ikke været andet for end enten at blive ved den nuværende Ordning eller følge en Ordning, som er rationel, med Bibeholdelse for Befolkningen i højere Grad af de Goder, den har, end Ministeriets Forslag.

Jeg kan ikke se rettere, end at der i Tidens Løb er fremkommet overmaade mange Abnormiteter ved den Ordning, vi hidtil have haft. Den højtærede Indenrigsminister har ved første Behandling, maaske allerede ved Forelæggelsen, fremhævet netop den Side af Sagen, og ogsaa den ærede Ordfører har i sin Tale i Gaar fremdraget Eksempler derpaa. Nu har ganske vist det bestaaende altid sin Ret, selv om man synes, det kan være ret abnormt, ja endog meget abnormt mange Steder, men det bestaar engang, og lad os blive ved det. Men jeg vil dog sige, at hvis man kunde komme til en rationel Ordning, der ikke i alt for høj Grad forstyrrede for Befolkningen de Forhold, som

den hidtil har levet under, bør man ikke være bange for at skride til en saadan rationel Ordning. Og den er ogsaa opnaaet i Udvalgets Arbejde derved, at Lokalporto, den lavere Porto, ikke alene gælder indenfor det enkelte Omdelingsdistrikt men ogsaa for nærliggende Omdelingsdistrikter, altsaa beregnes indtil en vis Afstand, i dette Forhold mellem Hovedpostkontoret og de omliggende Postkontorer. Denne Afstand har man sat til 8 km, idet, hvis man gik videre, vilde det mange Steder blive urimelige Forhold og frembringe en Nedsættelse i Porto mellem Posthuse, hvor man ikke fandt det rigtigt at give denne Nedsættelse. Jeg har i Udvalget fremsat det Forslag, at man skulde have en mere elastisk Afstand, at man i de tyndt befolkede Egne skulde gaa op til 17 km, men dette Forslag, som jeg havde haabet vilde kunne samle Modstanderne eller i alt Fald medoptage i sig nogle af Modstanderne mod at gaa til den nye Ordning, har jeg, da det ikke lykkedes, frafaldet. Jeg vil imidlertid for mit Vedkommende — jeg taler kun her som det ene Udvalgsmedlem iblandt de mange — udtale Haabet om, at Ministeriet, hvis den nye Ordning bliver gennemført, hvad jeg altsaa med Flertallet, omend Flertallet ikke er stort i denne Sag, ønsker, vil omfatte dette omtrent 8 km paa en saadan Maade, at man i de tyndt befolkede Egne af Landet strækker sig saa vidt, som man kan uden at forbyrde sig imod Betydningen af Ordet „omtrent“. Da jeg selv er Medforslagsstiller af den nye Ordning, ville de Herrer kunne forstaa, at jeg ikke kan tilraade at stemme for Underændringsforslag Nr. 1.

Angaaende det vigtige Spørgsmaal om Avisporto, maa jeg maaske blot gøre den formelle Bemærkning, at naar det i Betænkningen staar, at man med Hensyn til de lettere Blade, d. v. s. de Blade, der ikke veje 35 g Stykket i Gennemsnit, har rettet sig efter Bladudgiverens Ønsker, er det dog at forstaa saaledes, at det er Repræsentanter og Udgivere af Blade i Provensen, der her er Tale om. Dette er ikke fremhævet i Betænkningen, men det vil jeg dog gøre opmærksom paa, for det kunde se ud, som om den nye Ordning ogsaa ønskedes af Udgiverne af de større, tunge Blade, og jeg tror ikke, at disse Udgivere ønske den nye Ordning. Ministeriets Forslag paa dette Punkt forekommer mig at være det bedste med Hensyn til Systemet. Naar man, vel at mærke, kunde ændre lidt paa Sætserne, forekommer det